

Det Kgl Fiskeri- og kystdepartement
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Att.: Avdelingsdirektør Vidar Landmark

Dato: 19. desember 2008

Føringstilskudd – forslag til endringer.

Vi viser til brev av 10.11.2008 vedlagt høringsnotat med forslag til endringer i ordningene for føringstilskudd.

Som kjent er Surofi det salgslaget som har mottatt minst midler til føring, normalt under 1% av de totale bevilgninger, mens andelen av førstehåndsomsetningen de senere år har vært ca 15%. Bakgrunnen er selvsagt at distriktet er geografisk relativt lite, at flåten er dominert av relativt store fartøy og at det er bra dekning med mottaksanlegg i de ulike deler av distriktet.

Det er derfor bare to ordninger som har blitt prioritert – føring av taskekrabbe og brønnbåtføring av notsei. Av disse er førstnevnte den viktigste, fordi flåten preges av små og lite mobile fartøy hvor fisket foregår i fiskerens lokalmiljø. Distriktet har også manglet produksjonsanlegg, slik at vi har vært avhengig av å føre krabbe ut av distriktet til foredling. Det er i høst etablert et større produksjonsanlegg på Sunnmøre, men fiskets lokale natur og lite mobilitet i flåten gjør det trolig minst like nødvendig som før å frakte krabbe fra andre deler av distriktet slik at anlegget kan sikres nok råstoff. Vi er derfor tilfreds med at departementet foreslår å opprettholde denne tilskuddsordningen, som vi anser som helt nødvendig for å opprettholde krabbefisket fremover.

Føringstilskudd til brønnbåtføring av notsei er en av de ordninger som departementet foreslår å avvikle. Begrunnelsen er at tilskuddet ikke har vært tilstrekkelig til å opprettholde driften av de små fartøyene, samtidig som de tilgodesette fartøyene har liten lokal tilknytning. Som nevnt er dette en av de ordninger Surofi har benyttet tilskuddsmidler til. Ut fra de overordnede prioriteringer som departementet legger til grunn, og som vi støtter, er vi likevel enig i departementets konklusjon om å avvikle ordningen. Ordningen synes også i vårt distrikt å få mindre aktualitet, dels fordi fartøyene selv i hovedsak har tilstrekkelig bulkkapasitet og at flere landanlegg har satsset på mottak av notsei.

Departementets forslag om å avvikle ulike ordninger for føringstilskudd vil frigjøre ca 6,5 mill. kr. som i år er innvilget til de ordningene som foreslås avvirket. Departementet foreslår at det skal opprettes ei ny ordning til styrking av mottaksstasjoner (etablering/modernisering/rehabilitering) hvor disse frigjorte midlene kan benyttes. Med bakgrunn i evalueringsrapporten fra Nofima Marked blir det hevdet at det ikke er dokumentert behov for utvidelse av eksisterende føringsordninger eller etablering av nye føringsordninger hvor de frigjorte midlene bør settes inn. Dette er en påstand som vi stiller oss tvilende til, fordi det hver eneste gang salgslagene har "forhandlet" om rammen, har vært en heftig diskusjon om fordeling av disse midlene, og hvor ikke engang Surofi – med våre beskjedne

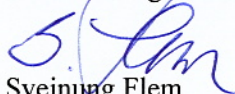
ønsker og behov – har fått gjennomslag for de rammer vi har foreslått. Behovene har hvert år vært vesentlig høyere enn de bevilgede midler. Det er også slik at behovene endres hele tiden. Endringer i fisket og struktur på kjøpersiden vil stadig føre til endringer i behovene. Det er grunn til å tro at vi nå – med de problemer vi opplever på markedssiden for hvitfisk – vil oppleve ny avskalling av kjøpere. Dette kan skape behov for økte føringstilskudd innenfor de ordningene som departementet ønsker å videreføre.

Vi er derfor negativ til at det skal etableres en ordning hvor en fast pott av de bevilgede totalrammer skal nyttes til etablering og modernisering av mottaksstasjoner. Det er i alle fall liten vits i å bevilge midler til nye mottaksstasjoner dersom det ikke fins tilstrekkelige midler til føring av fisk fra mottaket til aktuell kjøper. Det må i alle fall være slik at midler til mottaksstasjoner må være en av de ordningene som salgslagene søker på sammen med de ulike føringsordninger slik at dette ses i en sammenheng. Dette vil kunne ha den effekt at det enkelte år bare innvilges midler til føring, mens det andre år avsettes midler til etablering/modernisering av mottaksstasjoner.

Vi vil også påpeke risikoen for at en mottaksstasjon lett kan benyttes til virksomhet som i realiteten er et ledd i en helt ordinær produksjonskjede. Enkelte ferske produkter krever svært liten bearbeiding. For sløyd fisk m/hode, evt. hodekappet fisk som mottas i denne tilstand direkte fra fartøy består "bearbeidingen" på land bare i å pakke fisken om og ise den (til forveksling lik det som gjøres på en reell mottaksstasjon). Produktet er da klart for forsendelse ut i markedet. Det blir feil dersom det gis støtte til slike anlegg evt. føringstilskudd i konkurranse med ordinære mottak som tar mot og selger samme type produkt. Forutsetningen for føringstilskudd må være at fisken skal transporteres videre til et foredlingsanlegg som skal bearbeide fisken videre.

Med vennlig hilsen

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalag

Sveinung Flem
Adm. Dir.